

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svmmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae Vsvm post
volumina Iuris Canonici, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvn Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Indulgentiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

Congregationum, Collegiorum, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis quorumcunque tenorem existant, per quæ presentibus non expressa, vel ad verbum non inserta effectus presentis nostræ constitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis. Quæ omnia quatenus præmissis in aliquo aduersentur, prorsus tollimus, & abrogamus, ceterisque contrarijs quibuscunque.

Volumus autem, vt presentes literæ in valuis S. Ioan. Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & in Acie campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis. Quodque earum exempla, seu illorum compendia in libris quorumcunque Statutorum prædictorum Monasteriorum, Prioratum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quo ad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cuiusque Religionis sermonem) versa) & a loci ordinario, qui id quam primum fieri curet, subscripta inserantur, & saltem quotannis in Capitulis, siue Congregationibus cuiusque earum alta, & intelligibili voce legantur. Et nihilominus post sexaginta dies a die publicationis (vt præfertur) in Romana Curia facienda vnumquemque citra Montes, vltra Montes vero post quatuor menses, perinde ardeat, & afficiat, ac si cuique personaliter intimata, & per eos iurata fuissent.

Quoque, eorum transumptis etiã impressis manu Notarij publici subscriptis & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ obsignatis eadem prorsus in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem presentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti, mandati, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attetare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Dat. Romæ in Monte Quirinali. Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo, quingentesimo nonagesimo quarto, Tertio decimo Kal. Iulij Pontificatus Nostri Anno Tertio, pro declaratione eius constitutionis vide Solbum in Compendio priuilegiorum Mendicantium in verbo Dare.

INDULGENTIAE.

PRÆTER Summistas sciendum est quod vltra dispositas per sacros canones, & decreta Concilij Trid. sess. 15. in fine in decreto de indulgentijs, & sess. 21. c. finali extat Constitutio Pij V. Reuocatoria indulgentiarum pro quibus consequendis manus adiutrices sunt porrigendæ tenoris sequentis.

Bulla S. D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ V. Reuocatoria omnium Indulgentiarum, etiam perpetuarum, pro quibus consequendis manus adiutrices sunt porrigendæ, & quæ quæstuari facultatem quomodolibet continent.

Pius Episcopus Seruus Seruorum Dei ad perpetuam Rei memoriam.

ETSI Dominici gregis Saluti semper iatenti, singulis cum humilitate poscentibus ea benigne cōcedere Nos, & Prædecessores nostris studuerint, per quæ

Gg 2 pecca-

peccatorum mole deposita salus ipsis succedat, & hostis humani generis seruitute ereptas animas lucri faciant Altissimo, qui eas nobis sua bonitate commisit. id tamen propensiori studio nos praecauendum esse censemus, ne cuiusvis Indulgentiae, remissionis, vel facultatis obtentu, Christi fideles procliuiores ad illicita in posterum committenda reddantur, aut facilitas veniae eis peccandi tribuit incrementum, & exinde Clauum auctoritas reducatur in contemptum, & Christi fideles quam plurimum scandalizetur. Sane cum ad auditum nostrum ex diuersis Mundi partibus quam plurimae querelae perlatae fuerint, quo vigore diuersarum indulgentiarum, & facultatum per praedecessores nostros, ac etiam nos, vel auctoritate nostra tam fabricae nostrae Basilicae Principis Apostolorum, & Ecclesiae S. Ioannis Lateranensis de Vrbe, ipsiusque Ecclesiae, Nec non S. Ioannis, & S. Lazari Hierosolymitani ac S. Spiritus in Saxia, & S. Ioannis Lateranensis, ac S. Iacobi, incurabili de eadem Vrbe, Nec non S. Elmi, & S. Bouis, ac S. Gotardi, & S. Leugizoni, nec non S. Nicolai, & S. Bernardi Montis Iouij, nec non S. Leonardi, ac S. Marthae nec non Sanctiss. Crucifixi Syracusanensis ac S. Mariae de Monteferato, hospitalibus, ac etiam S. Sebastiani prope, & extra muros dictae Urbis, Nec non S. Antonij de S. Antonio Vienensis, & redemptionis captiuorum Nuper Neapoli instituto monasterijs, illorumque ac diuersis alijs ecclesijs, Monasterijs Hospitalibus, Militijs, confraternitatibus, societatibus, & pijs locis, concessarum multi quaestores ex eisdem indulgentijs; Lucrum tempore tantum quaerentes nominibus fabricae, Ecclesiarum, hospitalium, monasteriorum, militarum, confraternitatum, societatum, & piorum locorum praedictorum in diuersis Ciuitatibus & diocesis, quaestus facere, confratres describere, cappellas, & oratoria erigere, illisque erectis Indulgentias huiusmodi communicare, & in diuersis gradibus a iure prohibitis dispensare, ac plura etiam concedere, quam eis vigore facultatum praedictarum licitum sit, ipsique lucro intenti, pecuniasque potius, quam Christi fidelium salutem quaerentes, ac eisdem indulgentijs sic abutentes, quaestum ex illis particularem facere conantur, variosque, & diuersos quaestores commissarios, procuratores, receptores, thesaurarios, factores, nuncios, & alios ministros, constituere qui non solum supradicta, sed etiam plura alia eis nunquam concessa facere, & concedere; Nec non locorum ordinarios illorumque in spiritualibus Vicarios generales, & officiales, ac ministros, ecclesiarumque, & ordinum praelatos, superiores, & personas quaestus huiusmodi impediens censuris ecclesiasticis; innotare & alias in pluribus grauiter excedentes in diuinae maiestatis offensam, ac suarum, & Christi fidelium animarum perniciem, ac ordinariorum perturbationem, & piarum mentium scandalum, praesumunt, Nos qui Deo propitio Gregis Dominici, meritis licet insufficientibus, Curam gerimus, & illum spiritualis Thesauri largitione cupimus ipsi Deo reddere acceptabilem, ex praemissis, & alijs rationalibus causis animum nostrum mouentibus, felicitis recordationis Calixti, Quarti Clementis VII. Pauli III. Iulij similiter, III. & diuersorum aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum vestigijs inhaerentes, motu proprio non alicuius nobis super oblatae petitionis instantiam, sed de mera nostra voluntate, & deliberatione omnes, & singulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remissiones fabricae, & ecclesiae huiusmodi, nec non S. Ioannis Hierosolymitanae, etiam pro constructione, & adificatione illius nouae Ciuitatis praedictae in quibusuis alijs hospitalibus, monasterijs, ecclesijs, domibus, militijs, ordinibus, etiam mendicantium Congregationibus, confraternitatibus, & vniuersitatibus, & pijs locis, illorumque ordinibus, capitulis, conuentibus, magistris, superioribus, &

tam.

tam secularibus, quam quorumuis etiam mendicantium ordinum Regularibus personis tam singulariter, quam vniuersaliter per quoscunque Romanos Pontifices predecessores nostros, ac etiam nos sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac ex quibusuis etiam urgentissimis causis, etiam causa redemptionis captiuorum, & alias quomodolibet concessis, pro quibus consequendis manus sunt porrigenda, adiutrices, & quae quaerendi facultatem quomodolibet continent, illarum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta praesentibus pro expressis habentes auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo reuocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, ac viribus vacamus. Et in super perpetuo hac nostra valitura constitutione decernimus, quod ex nunc de cetero sub indignationis nostrae poena praetextu indulgentiarum, & facultatum per quoscunque Romanos Pontifices predecessores nostros, ac nos & Sedem Apostolicam, etiam motu, simili, ac Sedis Apostolicae legatos, & alias quomodolibet concessarum, & quas a nobis & sede praedicta in posterum verbo, literis, aut quauis alia scriptura, etiam manu nostra signata; etiam cum clausula quod sola signatura sufficiat, etiam in fauorem fidei, aut cruciatae sanctae, vel cuiuscunque alterius pie causa; etiam priuilegiatae concedi quomodolibet contigerit, nullus quauis etiam episcopali, archiepiscopali, & patriarchali, aut maiori dignitate, etiam cardinalatus honore, seu etiam regali, vel temporali excellentia praefulgeat, audeat, vel praesumat quaerere facere, aut nuncios, quaeritores, commissarios thesaurarios, receptores pro illis recipiendis in dictis hospitalibus, Ecclesijs, domibus, monasterijs, militijs, & alijs supra nominatis, vel pro eis aut illorum nominibus alibi constituere, & deputare, nisi ex speciali licentia, & ex certa scientia nostris, & Romani Pontificis pro tempore existentis de qua per literas nostras, & eisdem Romani Pontificis pro tempore existentis, locorum ordinarijs, vel eorum in spiritualibus, vicarijs, seu officialibus derogationem praesentis nostrae constitutionis illius tenore de verbo ad verbum inserto expressis continentes, nos enim ex nunc irritum decernimus, & maneat quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, constare debeat. Mandantes in virtute sanctae obedientiae omnibus, & singulis venerabilibus fratribus nostris patriarchis primatibus, archiepiscopis, & Episcopis, quatenus, in civitatibus & diocesis suis praesentes nostras literas publicare, & obseruare debeant, rogantesque omnes, & singulos principes seculares, & alios dominos magistratus temporales, eisque per viscera misericordiae Domini nostri Iesu Christi in remissionem peccatorum suorum iniungentes, Quatenus in praemissis eiusdem Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suum auxilium, & fauorem, praestet cum auxilio brachij secularis. Non obstantibus praemissis, ac quibusuis Apostolicis. Nec non in Prouincialibus, & Synodalibus concilijs editis Generalibus, vel specialibus, Constitutionibus, & ordinationibus, nec non fabricae Ecclesiae Hospitalium, Monasteriorum, Militiarum, confraternitatum, ordinum, Capitulorum, conuentuum aliorumque locorum praedictorum, & quorumuis illorum membrorum, ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus & nativis, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis illis & praesertim Sancti Iohannis, & Sancti Lazari, ac Sancti Spiritus in Saxia Hospitalibus. Nec non Sancti Antonii, de Sancto Antonio, & Sanctorum Nicolai, & Bernardi montis Iouii monasterijs, ipsorumque monasteriorum, Hospitalibus singulorumque eorum

conuentibus, superioribus, & personis praefatis per quoscunque Roman, Pontifices praedecessores, ac Nos, & Sedem Apostolicam sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & in solitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis decretis etiam motu simili, & ex certa scientia, ac quauis etiam Imperiali, vel Regali Consideratione, vel instantia, & alias quomodolibet concessi, approbati, & innouati, quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illius eorumque totis tenoribus specialis, specifica, indiuidua, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio seu quauis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus emisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis, habentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine, similibus specialiter, & expresse derogamus, & sufficienter derogatum esse volumus, contrariis quibuscunque. Aut si aliquibus communiter vel diuisim ab Apostolica sit sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem. Volumus autem quod praesentes literae in cancellaria nostra Apostolica & Acae Campi Florae de more publicentur & in Constitutione Perpetuo valituras describantur. Et quia difficile foret, easdem praesentes ad singula quaeque loca deferri volumus, & etiam declaramus, quod earum transumptis, etiam impressis manu alicuius Notarii subscriptis, ac alicuius sigillo Praelati munitis eadem prorsus fides adhiberetur. Quae adhibeatur si originaliter forent exhibitae, vel ostensa. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae reuocationis, cassationis, irritationis, annulationis, decreti, mandati, iniunctionis, derogationis, voluntatis, & declarationis infringere, vel ea ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Dat. Romae apud Sanctum Petrum Anno incarnationis Dominicae Millesimo quingentesimo, sexagesimo sexto. Sexto idus Februarii, Pontificatus Nostri Anno secundo.

Ca. Glorierius.

H. Cumyn.

Registrata apud Casarem Secretarium.

Anno a natiuitate Domini Millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, in dictione decima. Die vero Decima septima mensis Februarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Pii Papae V. Anno secundo, retrospectae litterae Apostolicae affixae, & publicatae fuerunt ad valuas Cancellariae Apostolicae, & acae Campi Florae Per nos Antonium Clerici, & Ioannem Andream Rogerium Praefati. S. D. N. Papae cursores.

Scipio de Octauianis Magister cursores.

De reuocatione indulgentiarum confraternitatum, & illarum aggregationis forma vide clem. 8. & Pauli V. supra in uerbo confraternitates. De reuocatione & noua concessione indulgentiarum extat sequens constitutio Pauli Papae V. ad perpetuam rei memoriam Romanus Pontifex. &c.

Paulus.

Paulus Papa Quintus ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex in Beati Petri Sede constitutus, cui inter alia celestis Indulgentiarum thesauri dispensandi cura incumbit, solícite prospicere debet ac solerter, ut huiusmodi Indulgentiarum dispensatio, & usus ad Dei gloriam, & animarum salutem præcipue dirigatur, & ne ex illarum multiplicitate confusio, aut inanis interpretatio exoritur. Proinde cum fe:re: Clemens Papa viij. Prædecessor noster magna cum diligentia, & sollicitudine procurauerit abusus, & corruptelas, tum in communicando Indulgentiarum thesauros, tum in modo illo recipiendi irreptos tollere, & propterea sua quadam Constitutione formam aggregandi, instituendi, & recte administrandi Societates, & Confraternitates præscripserit, licet morte præuentus hanc piam eius voluntatem ad finalem executionem deducere, neque etiam, ut cogitauerat, circa Indulgentias a plerisque Romanis Pontificibus Prædecessoribus, Religionibus, & Ordinibus Monasticis, & Medicantibus diuersis temporibus concessas aliquid deliberare potuerit. Nos, qui nullis nostris meritis, sed sola Dei benignitate ad summi Apostolatus officium vocati sumus, susceptum a tanto Pontifice pium hoc opus ad optimum finem perducere cupientes, ubi primum Catholica Ecclesia regimen suscepimus, Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus ad hoc opus a dicto Clemente Prædecessore deputatis, de quorum numero tempore ipsius Clementis Prædecessoris eramus, iniunximus, ut in illo opere ad vltiora progredierentur, & Indulgentias Regularibus concessas recognoscerent, iisque recognitis tem nobiscum communicarent. Cum itaque præfati Cardinales priuilegia, concessiones, & gratias prædictis Religionibus, & Ordinibus concessa diligenter inspexerint, & examinauerint, ac eorundem Ordinum Superiores, & Officiales pluries audiuerint, ac circa easdem Indulgentias varia dubia, & incertitudines, & confusiones adesse cõpererint, & ex iudicio eorundem etiam Regulariũ, vel aliquorum ex illis nobis proposuerint valde expedire, pro eorum maiori securitate, & beneficio, ut indulgentias ipsis Religionibus, & Ordinibus ad instar, vel per communicationẽ, aut alio modo hætenus cõcessas annullaremus, & reuocaremus, ac alias particulares illis concederemus. Nos matura super hoc consultatione præhabita, cupientes personis Regularibus quibuscunq; quorũuis Ordinũ, tam Monasticorũ, quã Medicantium spirituale solatium, & iuuamen asserre, infra scriptas Indulgentias, quas personis Regularibus intra claustra, aut extra, cum licentia tamen suorum Superiorum legitima de causa illis concessa de gentibus tantummodo suffragari debere declaramus, concedendas duximus. Omnibus igitur Christi fidelibus, qui canonicè, & iuxta ordines cuiuslibet Religionis, & Constitutiones Apostolicas habitum regularem a legitimis Superioribus causa profitendi in illo susceperint, die primo eorum ingressus in ipsam Religionem, si vere penitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, Plenariam; Ac cuiuslibet Nocturno, qui penitens, & confessus, ac Sacra Communione refectus post completũ probationis annum professionem emisit, etiam Plenariam; Nec non cuiuslibet Religioso intra claustra sui Monasterii viuente, qui in festo principali sui Ordinis cõfessus, & sacra Cõmunione refectus fuerit, aut Missam recitans pro Christianorũ Principum cõcordia, hæresum extirpatione, Romani Pontificis salute, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deũ preces effuderint, etiam Plenariam;

In cuiuslibet vero mortis articulo, si pariter vere poenitens, & confessus, ac sacra Communionem refectus, vel quatenus id facere nequiverit, saltem contitus nomen Iesu ore, si potuerit, sin autem corde, deuote inuocauerit, etiam Plenariam. Qui vero ad presbyteratus ordinem canonice promotus, & confessus primam Missam celebrabit; nec non etiam ijs Religiosis qui pariter confessi, ac sacra Communionem refecti eidem Missae interfuerint, aut ipso die Missam similiter celebrabunt, etiam Plenariam; Iis vero qui de suorum Superiorum licentia a negotijs per decem dies alieni in Cella commorabuntur, aut ab aliorum conuersatione separati in piorum librorum, & aliarum rerum spiritualium animos ad deuotionem, & spiritum inducentium lectionibus operam suam dederint, addendo saepe considerationes, & meditationes mysteriorum fidei Catholicae, diuinorum beneficiorum, quatuor Nouissimorum, Passionis Domini nostri Iesu Christi, & aliorum exercitiorum, orationum iaculatoriarum, aut vocalium saltem per duas horas in diem, & noctem orationibus mentalibus sese exercendo, faciendo eodem tempore confessionem generalem, aut annualem, vel ordinariam, Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumperint, aut Missam celebrauerint, quoties pro quolibet praedictorum exercitiorum Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praeterea iudem Religiosi intra claustra uiuentes; qui suam Ecclesiam deuote uisitauerint, & ut praefertur orauerint, consequantur easdem Indulgentias, quas uisitantes Ecclesias Urbis, & extra eam diebus Stationum consequuntur, in omnibus diebus, perinde ac si ipsas Urbis Ecclesias personaliter uisitarent. Omnibus item Religiosis intra claustra ut supra uiuentibus, qui quinquies Orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam ante Altare eorum Ecclesiae in quolibet die quinque Annos, & totidem quadragenas; iis uero qui de suorum Superiorum licentia in itinere existentes, aut extra claustra degentes, tanquam Praedicatorum, & Lectores quinquies eandem orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam ante quodlibet Altare similiter dixerint, etiam quinque annos, & totidem quadragenas: Nec non etiam eisdem Religiosis, qui per mensem integrum singulis diebus spacio mediae horae orationem mentalem fecerint, ac confessi, & sacra Communionem ultima Dominica mensis huiusmodi refecti fuerint, sexaginta annos, & totidem quadragenas: Qui uero contrito corde, & poenitentes eorum culpas, & peccata, ac imperfectiones in Capitulis Culparum accusabunt, & spiritualiter communicabunt, & exercitium virtutum facient, tres annos, & totidem quadragenas. Quotiescunquo autem de licentia Summi Pontificis, aut suorum Superiorum in Ditiones, & Terras infidelium, aut haereticorum ad concionandum, aut Catholicos docendum, vel infideles, & haereticos ipsos ad fidem Catholicam conuertendum, & Ecclesiae gremio reducendum missi fuerint, si poenitentes, & confessi, ac Sanctissima Communionem refecti fuerint, vel Missam celebrauerint, ut melius ad huiusmodi opus sese parare valeant, pro duabus vicibus, uidelicet quando itineri se accingent, & quando in prouinciam, ubi praedicta opera eis exercenda erunt, ingressi fuerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino pariter concedimus, & elargimur. Et insuper cum Superior in uisitationibus generalibus orationes quadraginta horarum pro bono uisitationis progressus collocare uoluerit, ijs Religiosis, qui dictis orationibus saltem spacio duarum horarum in diuerso tempore interfuerint.

rint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, haresum extirpatione, Romani Pontificis, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, nec non disciplina, & obseruantia regularis augmento pias ad Deum preces, vt supra dictum est, efuderint, si confessi, & Sacra Communione refecti fuerint, aut Missam celebrauerint, Plenariam similiter omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem vt præfertur, concedimus. Volumus autem, vt omnes supradictæ Indulgentiæ, & gratiæ Religiosis regularibus cuiusvis Ordinis, tam Monastici, quam Mendicantis duntaxat, vt præfertur concessæ, etiam omnibus Monialibus cuiusvis regulæ approbatæ, & intra claustra cum tribus votis solennibus viuentibus, & perpetuâ claustram seruantibus tam Ordinarijs Locorum, quam etiam regularibus cuiuscunque Ordinis, regulæ, & instituti subiectis suffragentur. Præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Ceterum omnes, & singulas Indulgentias quibuscunque Ordinibus, & Institutis regularibus huiusmodi, etiam Mendicantibus, & quibuslibet personis regularibus, tam vigore priuilegiorum, & literarum Apostolicarum, quam viuæ vocis oraculo, aut alias quouis modo per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem hæcenus concessas, & confirmatas, approbatas, & innouatas, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo reuocamus, cassamus, annullamus, & abrogamus, & ad præsentium nostrarum literarum præscriptum reducimus, & moderamus. Non obstant quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac eorundem Ordinum, & Institutorum Regularium, etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus priuilegiis, quoque indultis, & literis Apostolicis, etiam Mare magnum, & Bulla aurea nuncupata eisdem Ordinibus, & Institutis, eorumque Monasteriis, Conuentibus, Collegiis, Domibus, Superioribus, & personis in contrarium præmissorū quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quauis alia expressio habenda foret, tenores huiusmodi præsentibus pro expressis, & ad verbum, in feris habentes, illis alias in suo robore permaneris, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscunque. Volumus autem, vt præsentium transumptis, et impressis manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo alicui personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadē fides habeatur vbiq; quæ præsentibus ipsis originalibus literis haberetur. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Annulo Piscatoris, die xxiii, Maii M. DC. VI, Pontificatus Nostri Anno Primo.

M. Vestrius Barbianus.

Romæ, ex Typographia Reu. Camera Apostolicæ. M. DC. VI.

S. D. N. D. SIXTI PAPAЕ. V.

Bulla Elargitionis Indulgentiarum, & applicationum, ijs qui Christianorum, qui inseruntur, Imperatorum numismata deuoto animi affectu penes se tenuerint, aut alijs fidelibus accomodauerint, vel tandem Ecclesias, in quibus ea fuerint asseruata, uisitaauerint.

Sixtus Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

LAVDEMVS viros gloriosos, Christianos praesertim Imperatores, in ijs que pro Christiana religione tuenda, & propaganda, pie, ac praeclare gesserunt, cum pietatis zelo, virtutis magnitudine, & Imperij maiestate vere Augusti, eiusdem religionis, quam omnibus gentibus, omnibusque nationibus, Deus voluit Apostolicis vocibus praedicari, cultum totis in Christo visceribus amplexi, usque adeo suis quisque temporibus de hac Sacrosancta Sede, cui, auctore Domino, licet immeriti praesidemus, egregie promereri studuerunt, vt vera, & orthodoxa fides, ex Apostolico hoc fonte dimanans, tunc eorum ope, & patrocinio munita propulsatis hostium oppugnationibus, toto terrarum orbe diffusa floreret, omnisque lingua confiteretur, quoniam Dominus Iesus Christus in gloria est Dei patris, eorum sane ipsorum, quos constituit Dominus propugnatores, & defensores Ecclesiae suae Illustria pie recteque factorum exempla, ad omnem gloriam insignia, imitationisque studio dignissima, ac merita praeclara, cum semper pro grati in eos animi testatione, & officio commemorare debemus; tum hoc potissimum tempore, quo nobis eorum memoria renouandi mirifica diuinitus oblata est occasio, id impensius faciendum arbitramur. Nam cum ab ipso nostri Pontificatus initio, ad exornandam nouis aedificijs Lateranensem praecipue Basilicam, nullis parcentes impensis, animum adiecissemus, effectum est, non obscura diuinæ voluntatis significatione, vt demoliendis quibusdam Aulae Lateranensis peruetustis, ac pene collabentibus parietibus, complura antiqua diuersis in locis recondita numismata, ex auro purissimo obryzo confecta inuenirentur, in quibus ex vna parte salutiferae Crucis signum, aut imago aliqua eadem Cruce insignita cernitur; ex altera vero vultus effigiesque expressa sunt diuersorum veterum, qui ante annos circiter mille floruerunt, Augustorum Imperatorum, nimirum Theodosij Senioris, duorum filiorum eius Arcadii, & Honorii, nec non Theodosij Junioris, Valentiniani Tertii, Marciani, Leonis, Iustini, Iustiniani, Tyberii, Mauriti, Phocæ, & Heraclij: qui etsi longo locorum intervallo disiuncti, Urbem Romanam, ne fortasse quidem omnes vnquam viderint, Magni tamen Constantinii piissimi Imperatoris exemplo, & munificentia excitati, ad declarandum pietatis suae studium erga gloriosos Apostolorum Principes, & fortissimos Christi Martyres, quorum innumerabilis multitudo in hac Sancta Ciuitate requiescit, & quorum praesenti ope, & auxilio, domi forisque votis susceptis, saepe-

numero

numero Republicam fortiter, & feliciter administrauerat, & clarissimas de ho-
ribus victorias reportauerant, huius Almæ Vrbis sacras Basilicas, atque hanc in
primis Sacrosanctam Lateranensem donariis, & oblationibus quamplurimis,
Augustali pietate, & magnificentia dignis, cumularunt, diuersisque aut nouis,
adificiorum extractionibus, aut veterum instaurationibus, pro temporum varie-
tate, orparunt. Quod cum alia multa antiquitatis monumenta, tum vel hæc ipsa
nuper reperta aurea tot in clytorum Imperatorum numismata testantur; religio-
so plane consilio, & occulto quodam Dei instinctu in his aedificiis reposita, vt
post multa secula, aliquando tandem patefacta, in lucemque prolata, eorundem
Imperatorum singularem religionem, & perpetuam erga Sanctam Romanam
Ecclesiam deuotionem, insigni apud posteros testimonia comprobarent. Qua in
re diuinam prouidentiam agnoscimus, suspicimus, atque admiramur, quod cala-
mitoso hoc tempore, cum tam multi Crucis Christi Domini hostes Catholicæ fi-
dei veritatem impuissime oppugnant, prædictorum Imperatorum effigies in ipsa
Lateranensi Basilica, vbi primus idem Magnus Constantinus Augustus sacri
Baptismi laucto emundatus est, simul reperiri voluerit, quæ summam eorū erga
inuisissimam Crucem, pietatem, & eximiam religionem aperte palamque profite-
rentur.

Theodosij igitur Senioris Imperatoris religiosissimi memoria in benedictione
sit, qui se Nicænæ fidei defensorem accertimum præstitit, qui lege edita, eam se tā-
tum fidem sequi, quam a Beatissimo Apostolo Petro Romanis traditam Dama-
sus Pontifex docebat, apud cunctos populos publice testificatus est; qui in Eccle-
siæ cultu ac veneratione, disciplinam imitatione dignam, non solum legibus edi-
ctisque profellus est, sed etiam munifice coluit: qui denique ob grauem Thessalo-
nicenium eadem a Sancto Ambrosio Episcopo publice correptus, & ab ingres-
su Ecclesiæ repulsus, insigni Christianæ humilitatis exemplo, reuerēter abstinuit,
& impolitam ab eodem Ambrosio penitentiam humiliter suscepit, libentique a-
nimo adimpleuit: quo obedientiæ, & penitentia exemplo, is qui claustra Imperii
Christi Domini sic validis præsidis ante munerat, non solum Republicæ ho-
stes summovit, verum etiam Christiani nominis gloriam feliciter adauxit.

Sed, & duorum filiorum eius Athadij, & Honorij nomen cum benedictione
meminisse libet, qui pietatis ac disciplinæ præceptis, institutisque a Sancto Arse-
nio Romana Ecclesiæ Diacono instructi, vt Christianam religionem propaga-
rent, vbi que terrarum simulacra idolorum confringi, earumque templa dirui, le-
gibus sanxerunt. Catholicæ porro fidei integritatem constantissime retinentes,
hæreticos omnes Imperii viribus coercuerunt: quod communes ab eis promulga-
tæ leges adhuc ostendunt.

Illud autem proprium Honorij Occidentale Imperium regentis, quod Basili-
cam Sancti Pauli a Valentiniano Iuniore amplificari cœptam, omnibus parti-
bus absoluit, atque exornari curauit, quodque Beato Augustino firmissime Eccle-
siæ columnæ, in comprimendis, & propulsandis Africanis hæreticis, magno adiu-
mento fuit.

Id quoque laudi potissimum Arcadio tribuitur, quod cum eius militibus con-
tra Persas bene pugnantibus, Cruces aereæ in vestibus apparuissent; vt victoria
diuinitus patæ monumentum vbi que extaret, is auream monetam cum eodem
Crucis signo fieri voluit.

Atque Theodotio quidem Iuniore, Arcadij filio, in Oriente, & Valentiniano
Tertio, eorundem Arcadij, & Honorij sororis filio, in Occidente Imperij guber-
nacula

naacula tenentibus, sancta tertia vniuersalis Ephesina Synodus contra impiū Nestorium, ex beatissimi Caelestini Romani Pontificis auctoritate, indicta, & celebrata est: quo tempore amborum Imperatorum pietas, in fouenda, tuendaque eadem Synodo, & Ecclesiae pace per Sanctorum Petrum definitionem procuranda magno pere eluxit.

Valentinianus autem beatæ memoriæ Sixti Tertij Pontificis hortatu, ipsius Basilicæ Lateranensis fastigium argenteum a barbaris ereptū, magna in id opus erogata pecunia, refecit, ac Sancti Leonis Pontificis cultor eximius, vbertimum suæ pietatis fructum tulit; cum eius etiam precibus, idem beatissimus Pontifex, immanissimum Atilam, Flagellum Dei vocatum, diuina sua eloquentia atque auctoritate placauit ac deterruit, horribilem que tempestatem iam imminentem, ab ipsa Roma, atque a tota Italia auertit.

Marcianus vero, simulatque ad Imperium euectus est, ad eūdem Sanctissimū Pontificem Leonem literas dedit, pietatis, & ergo Apostolicam Sedem obseruantia plenas. Quare Apostolica auctoritate, & Catholici Imperatoris adiumento, magnum illud sexcentorum triginta Episcoporum Calcedonense Conciliū aduersus Eutychem, & Dioscorum, coactum est, in quo Marcianus ipse insigni ergo nouus Constantinus est appellatus.

At Leo Cæsar, Dei spiritu, & crebris Sancti Leonis Papæ epistolis roboratus, nullis se hæreticorum machinis passus est a Catholice fidei constantia, & Chalcedonensis Synodi propugnatione dimoueri.

Nec verbo prætereundus nobis est vere pius, & Catholicus Imperator Senior Iustinus, qui Sanctum Germanum Capuanum Episcopum, Sanctissimi Hormisdæ Papæ Legatum, tanquam Angelum Domini, summo cum honore excepit; cuius Imperatoris pietas hoc quoque promeruit, vt beatum Ioannem summum Pontificem, Constantinopolim ad se venientem videret, admirabili sanctitate vitū, & postea martyris gloriam illustrem, ad cuius ille pedes, Christum in eo agnoscens, procubuit, Deo clarissimum illum congressum insigni miraculo comprobante, cum in ipso aditu portæ aureæ, cæco supplicanti ab eodem Summo Pontifice lumen est restitutum.

Magnis etiam laudibus efferendus est Iustinianus ille, qui tot rebus fortiter, sapienterque gestis, Magnus merito est appellatus; sed profecto sui ipsius victoria & erga Apostolicam Sedem obedientia multo maior: nam cum zelo Catholice Religionis, confessionem veræ ac orthodoxæ fidei, quæ in Sancta Dei Ecclesia prædicatur, & simul hæresum damnationem, de Catholicorum Episcoporum consensu, proposito edicto, fecisset omnibus manifestam; ac deinde per suas litteras, & Legatos, reddens Apostolicæ Sedi, & Sancto Ioanni Papæ Secundo debitum honorem, & reuerentiam, pro singulari studio quod gerebat de vnitæ omnium, præsertim Orientalis tractus Ecclesiarum, illarumque Sacerdotem, cum ipso ac eius Sede, tanquam earum capite, seruanda atque custodienda, etiā suæ fidei confessiones, ac illud ipsum edictum transmisisset, humiliterque postulasset, suis illis litteris, & Apostolicæ Sedis iudicio comprobari; atque ipsis quoque diebus B. Petro Principi Apostolorum pretiosa munera obtulisset; idem Sanctus Pontifex, & dignis eum laudū præconis extulit, & quæ in ipso edicto continebantur, veluti Apostolica doctrinæ cōsentanea, suo iudicio atque auctoritate confirmari. Cū que postmodū ipse Iustinianus Imperator a Theodora cōiuge deprauatus, a Beato Agapito Pontifice vehementius cōtenderet, vt Anchimum hæreticū Patriarcham ad communionem admitteret, eiusque electionem cōfirmaret, eoque con-

stantiss-

sanctissime recusare minas precibus admiseret, Sanctus Pontifex zelo fidei incensus, exclamauit: Ego ad Iustinianum Imperatorem Christianissimum venire desiderauit, sed Diocletianum inuenit; qua inuicti animi constantia permotus Imperator, ac tandem erroris caligine deteresa, ad veritatis lucem emergens, seipsum totum ad parentis in Christo optimi voluntatem conformauit, hominemque hæreticorum loco deijci, & Catholicum Episcopum Mennam ab eodem Sancto Pontifice consecrari, non solum patienter, sed etiam libenter tulit; præclara Christianis Principibus exemplo relicto, ut paternas Christi Vicarij admonitiones, & obiurgationes æquissimo animo ferrent, memores verbi Domini: Qui vos audit, me audit; qui vos spernit, me spernit.

Iam vero Tyberij Constantini nomen cum laude commemorandum est, quæ Urbis Romæ conseruatore appellare licet, quod eam a Longobardis grauissima oblidione oppressam, magnaque rei frumentariæ angustia laborantem, larga frumenti copia ex Aegypto transmissa, a famis simul, & oblidionis calamitate paternis sanctæ memoriæ Benedicti Primi Summi Pontificis cohortationibus liberauerit. Hic cum Sanctum Gregorium Magnum adhuc Diaconum disputantem audisset, Eutychnj Patriarchæ, veram tractabilemque corporum resurrectionem negantis, librum statim comburendum in ignem iniicit. Idem Sanctæ Crucis signum ita coluit, ut aliquando, cum humi eam in lapide sculptam vidisset, statim tolli, & decenti loco collocari iusserit; ut iam minus mirandum sit, quod Magnus Crucis cultor, Crucis imaginem in aureis nummis, eleganter, ut videmus, curauerit exprimendam.

Commemorandus est etiam iure optimo Mauritius vir fortissimus, cuius filium idem Gregorius, cum adhuc Diaconus Constantinopoli Apostolicum Legatum ageret, ex Sacto Baptismi fonte leuauit; postea vero Pontifex factus, eodem Mauritio locupletissimum pietatis testimonium præbet, dum illum in suis epistolis hominem multarum lachrymarum, orationum, ieiuniorum, & elemosynarum fuisse commemorat: certe de Apostolica Sede, & vniuersa Italia egregie est meritus, quod exercitu comparato, Ducibus in Italiam missis, Francorum auxilijs aduocatis, omni denique diligentia adhita, Longobardorum furorem non medioeriter represserit.

Nec minori dignus est præconio Phocas Imperator, qui cum de more conare se Catholicæ religionis defensorem perpetuum futurum, Sanctissimo iureiurando obstrinxit, & summam ab ipso Christo Domino Romana Ecclesiæ traditam auctoritatem, & potestatem præclate intelligens, publice edixit, ut eandem Sanctam Romanam Ecclesiam, tanquam omnium Ecclesiarum primam, atque caput omnes, & agnoscerent, & profiterentur.

Hanc autem clarissimum eorum merito claudi Heraclius Augustus, nouissimus eorum, quos supra enumerauimus, qui Sacrosanctam Crucem illam ipsam, in qua vitæ auctor pependerit, & mortem moriendo superauerat, decimo quarto non postquam venerat in potestatem Persarum, felicissime recepit; eamque suis humeris, abiecto Imperatorio amictu, calceisque detractis, in ipsum Caluarie Monte, in Passionis Christi memoriam, magna cum humilitate reportauit.

Nos igitur aliquam augustissimæ eorundem Imperatorum memoriæ gratiam non immerito referre cupientes, Charissimis in Christo filijs nostris Romanorum Imperatori electo, ac Regibus, & dilectis filiis nobilibus viri Principibus, quos in visceribus Christi gerimus, quædam ex supradictis aureis numismatibus, singulare paterni nostri amoris erga ipsos pignus misimus, ut ad similitudinem virtutis, &

Religio-

Religionis laudem excitentur, & se Ecclesiae Romanae filios, Catholicorum Praecipuum successores, & Crucis Christi defensores esse crebrius reminiscantur; veteres in hoc quidem Sanctos Pontifices praedecessores nostros, praesertim eundem Beatum Gregorium Papam imitati, qui Regibus, & Principibus, ac primariis viris, aureas Cruces, & clauas paruulas, quae clauas Beati Petri dicebantur, mittere consueuerant quaeque collo appensa, & Religiose gestatae miraculis coruscabant; quaedam vero alia ex eisdem numismatibus dedimus Venerabilibus Fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, reliqua vero eodem modo pijs, & praestantibus viris iam distribuimus.

Vt autem ab omnibus & singulis Christi fidelibus, quibus a nobis tradita iam sunt, deuotius, ac Religiosius, & cum spirituali animarum fructu gestentur, decreuimus, ad Sanctissimae Crucis honorem, & gloriosam memoriam Imperatorum, eadem numismata, praecipuis gratijs, & Indulgentijs amplissimis, ex nostra Apostolica benignitate insignite.

Quamobrem de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Apostolorum eius Petri & Pauli auctoritate confisi: uniuersis, & singulis Christi fidelibus utriusque sexus, quodcumque ex his numismatibus penes se gestantibus, quoties eorum aliquis ante salutiferam Crucis signum, aut sacram aliquam imaginem pertransiens, aperto capite venerationem tribuerit, aut genu flexerit, orationem Dominicam vel Salutationem Angelicam pronuntiando, toties ei centum annos, & totidem quadragenas.

Singulis autem diebus, si ter orationem Dominicam, Salutationemque Angelicam, aut semel psalmum Miserere mei Deus, seu, De profundis clamaui, deuote recitauerit, annos ducentos, ac etiam totidem quadragenas.

Item quoties ad Deum mentem eleuauerit, illiusque diuinam opem imploraauerit, etiam dacentos annos, & quadragenas.

Si vero quocumque Dominico, aut festo die, coronam beatissimae semper Virginis Dei genitricis Mariae, etiam pia deuotione recitauerit, annos trecentos, & totidem quadragenas.

Ac si conscientiam suam mane aut Vesperi, cum emendationis proposito examinauerit, ac de male ante acta vita, veniam suppliciter a Deo misericordiarum patre postulauerit, similiter trecentos annos, & totidem quadragenas de sibi iniunctis, vel alias quomodolibet per eum debitis praecipuis, misericorditer in Domino relaxamus.

Atque, ut eosdem fideles ad pietatis opera exercenda, eo etiam magis inuitemus, eorum cuilibet, quoties pro haereticorum reductione, infidelium conuersione, Christianae atque Orthodoxae fidei propagatione, & sanctae matris Ecclesiae tranquillitate, & exaltatione, ac inter Principes Christianos pace, & concordia, Deum precando, orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam quinquies deuote dixerint, easdem illas indulgentias ac peccatorum remissiones, quae vnam e septem praecipuis Urbis Basilicis visitantibus concessae sunt, concedimus, & impartimus.

Quod si quis peccatorem a via perditionis, veluti ab haeresi, blasphemia, aliusue eiusmodi sceleribus, & peccatis, ad viam salutis conuerterit, aut si certe in eo laborauerit, aut si inter discordantes pacem conciliauerit, aut quantum in seesset, procurauerit, concedimus, ut Sanctorum sacrificiorum, ieiuniorum, orationum, ac quorumuis aliorum piorum operum, quae in omnibus Ordinibus, & Congregationibus regularibus Sanctae Catholicae Ecclesiae fiunt, non secus ac si vnus.

huiusmodi earum proprium membrum foret, eo ipso particeps efficiatur.

Præterea unicuique vere penitenti, qui peccata sua alicui ex Sacerdotibus idoneis, & ad id approbati confessus fuerit, & sacram sumpserit Eucharistiam, aut Missam, si Sacerdos fuerit, celebravit, quoties id fecerit, toties ei plenariam.

Aut si in mortis articulo constitutus, numisma collo appensum, aut quouis modo secum habuerit, pronunciato nomine Iesu, corde saltem, si ore nequiverit, etiam plenariam.

Atque itidem militibus, aut aliis, qui aliquod huiusmodi numisma secum habentes contra infideles vel hæreticos, aut alios S. R. E. hostes pugnaverint, præsertimque si ibi eos mori contigerit, Iesu nomine ut supra invocato, pariter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, auctoritate prædicta, tenore præsentium, etiã misericorditer in Domino concedimus & elargimur.

Utque defectus, & negligentia, animique distractiones, quæ ex humana fragilitate in divini Officii recitatione, Missarumque celebratione, vel auditione Sacerdotibus, aut Clericis, vel laicis contingere solent, aut horum etiam ob iustum impedimentum patemisso, ex deuota huius numismatis gestatione, Corona tamen Beatæ Mariæ Virginis pie recitata, aut saltem pronunciato Psalmo, Miserere mei Deus: suppleri, & compensari possint, eadem auctoritate concedimus, & indulgemus.

Quicumque autem aliquod huiusmodi numisma habuerit, ipsum pro suo arbitrio in testamento, aut alia vltima voluntate, cui voluerit Ecclesia, nec vero cuiquam alii, absque speciali nostra, aut nostrorum successorum concessione, relinquere, aut donare possit.

Quam quidem Ecclesiam, in qua fuerit dictum numisma repositum, festis diebus Inventionis & Exaltationis Sanctæ Crucis, vniuersis, & singulis Christi fidelibus vtriusque sexus, vere penitentibus, & peccata sua confessis, deuote visitantibus, similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem damus, concedimus, & elargimur.

Quod si quis numisma habens ab intestato decesserit, volumus, ut illud ad propinquiores eius domicilio Ecclesiam, cum ipsdem gratiis, facultatibus, & indulgentiis pertineat.

Quicumque nihilominus in articulo mortis constituto, de consilio eius Confessarij, ipsum numisma liceat commodare, qui itidem omnes supradictas indulgentias & peccatorum remissiones valeat obtinere.

Postremo, ut animabus quoque Christi fidelium in Purgatorio existentibus, quæ per charitatem Domino Nostro Iesu Christo vnitæ ex hac vita migrauerint, quæque antea quam decederent aliorum Christi fidelium suffragiis iuuari meruerunt, de cælestibus Ecclesiæ thesauris, quorum dispensatores a Domino ad animarum salutem constituti sumus, paterne subueniamus; diuina misericordie confisi, concedimus, ut quoties quilibet aliquod ex huiusmodi numismatibus secum habens, pro dictarum animarum salute, præmissa, eorum ue aliqua adimpluerit, vel quicumque alius Ecclesias, in quibus eadem numismata reponi contigerit, dictis festis Inventionis, & Exaltationis Sanctæ Crucis visitauerit, ipsæ animæ, pro quibus infecerit, efficacissimis Iesu Christi Domini Nostri meritis, ac eiusdem beatæ Mariæ semper Virginis, Sanctorum Angelorum, Apostolorum Martyrum, Confessorum, Virginum, omniumque Sanctorum, & Sanctarum precibus & intercessionibus suffragantibus easdem indulgentias & peccatorum remissiones consequantur.

Praesen-

Præsentes verofliteras, sub quibusvis similibus vel dissimilibus Indulgentiarum, & gratiarum reuocationibus, suspensionibus, abrogationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus, per nos vel successores nostros Romanos Pontifices, etiam Motu proprio & ex certa scientia, ac in fauorem Cruciatæ Sanctæ, vel alias quomodolibet faciendis minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties easdem præsentibus ab illis exceptas, & nisi de eis expressa & indiuidua mentio fiat, aduersus illas in pristinum & validissimum statum restitutas, ac de nouo concessas esse, & ceteri, & perpetuo validas & efficaces fore, ac supradictis personis & Ecclesijs, perpetuis futuris temporibus suffragari debere decernimus & declaramus. Non obstantibus nostris de non concedendis indulgentijs ad instar, ac alijs Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrarijs quibuscunque.

Volumus autem, vt præsentium literarum exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo obliuatis, eadem prorsus fides vbique gentium, & locorum adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Milleesimo quingentesimo octuagesimo septimo, Calendis, Decembris, Pontificatus nostri Anno Tertio.

Tho. Thom. Gualterutius.

Registrata apud eundem Thomam Secretarium.

A. de Alexiis.

N V L L I T A S

*Congr.
titul de
iudicijs.*

PRÆTER Summissas sciendum est, extare Constitutionem S. D. N. D. Clementis Papæ VII de Nullitatibus alias, quam ex defectu iurisdictionis, citationis, aut mandati in quocunque Tribunali status ecclesiastici non attendendis, Romæ publicatam die 22. Martii 1593. tenoris sequentis.

Litium dispendijs, & ambagibus, præsertim inter personas curæ, & iurisdictioni nostræ, etiam in temporalibus subiectas occurrere, quantum in nobis est, cupientes, statutum sel. rec. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri, ne iudices Almae Urbis nullitates attendant, nisi ex defectu citationis, iurisdictionis, aut mandati, sed illis non obstantibus ad expeditionem causarum procedant, ad omnes, & quoscunque iudices, ordinarios, & delegatos, magistratus, & officiales, in quibusdictionis nostræ temporalis ecclesiasticæ, Prouincijs, & Ciuitatibus, Terris, Oppidis, & locis quamcunque iurisdictionem exercentes, & quauis auctoritate, & dignitate fungentes, hac nostra perpetua valitura cõstitutione extendimus, & ampliamus, atque in quocunque Tribunali, aut Curia seculari, vel ecclesiastica firmiter, & inuiolate seruari, sicque & non aliter per quoscunque, ex ipsis iudicijs, etiã causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam S. R. E. Cardinales, ac legatos etiam de latere, sublata eis & eorum cuiuslibet quauis aliter iudicandi facultate, in quacunque causa, & instantia etiam nunc pendente, aut in futurum mouenda, ecclesiastica, prophana, civili, & criminali, aut mixta iudicari, & diffiniri, & qui-